

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea

Oradea, 27 iulie-august

Seria I, Anul XXI, Nr. 13-14 (297-298), 2018

ÎNTÂLNIREA NAȚIONALĂ A TINERETULUI CĂTOLIC

Din sumar:

Sanctuar închinat Sfintei Fecioare Maria, în Oradea - pag.2;
Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;
Episcopul Samuil Vulcan - 260 de ani de la naștere - pag. 5-7;
Tineri din Eparhia de Oradea la INTC, 2018 - pag. 14-17.

Sanctuar închinat Sfintei Fecioare Maria, în Oradea

Prin decretul cu nr. 843 din 9.08.2018, Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a ridicat la rang de Sanctuar dedicat Preacuratei Fecioare Maria Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Oradea, Str. Corneliu Coposu, Nr. 2A, încredințată păstoririi călugărilor Franciscani Minori Conventuali.

Primul rector al „Sanctuarului Eparhial Maica Domnului” este Pr. Iulian Robu OFMConv.

Din data de 10 martie 2009, Biserica „Adormirea Maicii Domnului” a primit darul Indulgenței plene. Pentru dobândirea Indulgenței plene, credincioșii, într-un spirit de căință autentică, trebuie să fie pove-

diți și să primească Sfânta Împărtășanie și să se roage la intențiile Sfântului Părinte Papa, îndepărtându-se de orice formă de păcat, chiar și de cel venial.

Biserica Greco-Catolică „Adormirea Maicii Domnului” din Oradea, încă de la începuturi a fost încredințată păstoririi franciscanilor din Ordinul Fraților Minori Conventuali din România. În 1993 la cererea și dorința episcopului greco-catolic de Oradea, Vasile Hossu, Pr. Ștefan Tătaru preia lucrările începute la biserica închinată Maicii Domnului din Oradea pe teritoriul fostului cimitir Olosig, o termină de construit și inaugurează primul pelerinaj în 1994. De atunci, mii de credincioși de diferite confesiuni îi trec pragul. Se continuă astfel apostolatul încredințat franciscanilor încă din 1929 de Episcopul Valeriu Traian Frențiu. Episcopul Hossu încredințează, prin act oficial, grija acestei biserici preoților franciscani de rit oriental.

Biserica „Adormirea Maicii Domnului” a fost construită între anii 1992-1994, după un proiect canadian. Construcția a început în anul 1992, iar în 1993 franciscanii au finalizat lucrările. Biserica a fost sfințită în 4 octombrie 1994, având hramul „Adormirea Maicii Domnului”.

Biserica este împodobită cu un vitraliu care înfățișează „Cina cea de taină” și este unic în țară, nu numai prin dimensiunile sale, ci, mai ales, prin modul în care a fost realizat. Lucrarea are formă de trapez, având la baza de jos 12 metri, iar la cea de sus, 4 metri. Realizarea lucrării s-a făcut cu sprijinul credincioșilor parohiei și a altor binefăcători. S-au montat și alte vitralii, reprezentându-i pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril, precum și scenete din viața Fecioarei Maria, sau pe diferiți sfinți. În data de 15 august 2017 s-a sfințit masa Sfântului Altar, după ce a fost rezidită.

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

E bine să nu faci răul, dar e rău a nu face binele

12.08.2018

Iubiți frați și surori și dragi tineri italieni, bună ziua!

În a doua lectură de astăzi, Sfântul Paul ne adresează o invitație urgentă: „nu îl întristați pe Spiritul cel Sfânt al lui Dumnezeu cu al cărui sigiliu ați fost însemnați pentru ziua răscumpărării” (Ef 4,30). Dar eu mă întreb: cum este întristat Spiritul Sfânt? Toți l-am primit la Botez și la Mir, deci, pentru a nu-l întrista pe Spiritul Sfânt este necesar să trăim în manieră coerentă cu promisiunile de la Botez, reînnoite la Mir. În manieră coerentă, nu cu ipocrizie: nu uitați aceasta. Creștinul nu poate să fie ipocrit: trebuie să trăiască în manieră coerentă. Promisiunile de la Botez au două aspecte: renunțarea la rău și adeziune la bine.

A renunța la rău înseamnă a spune „nu” ispitelor, păcatului, satanei. Mai concret, înseamnă a spune „nu” unei culturi a morții, care se manifestă în fuga de real spre o fericire falsă, care se exprimă în minciună, în înșelăciune, în nedreptate, în disprețuirea celuilalt. La toate acestea, „nu”. Viața nouă care ne-a fost dat la Botez, și care îl are pe Spiritul ca izvor, respinge o conduită dominată de sentimente de dezbinare și de discordie. Pentru aceasta apostolul Paul îndeamnă să se scoată din propria inimă „orice amărăciune, furie, mânie, răcnit, blasfemie și orice răutate” (v. 31). Așa spune Paul. Aceste șase elemente sau vicii, care tulbură bucuria Spiritului Sfânt, otrăvesc inima și conduc la imprecății împotriva lui Dumnezeu și împotriva aproapelui.

Dar nu este suficient a nu face răul pentru a fi un bun creștin; este necesar a adera la bine și a face binele. Iată deci că Sfântul Paul continuă: „Dimpotrivă, fiți buni unii față de alții, înțelegători, iertându-vă unii pe alții, așa cum și Dumnezeu v-a iertat în Cristos” (v. 32). De atâtea ori se întâmplă să auzim pe unii care spun: „Eu nu fac rău nimănui”. Și se crede că este un sfânt. De acord, dar binele îl faci? Câte persoane nu fac răul, dar nici binele, și viața lor se scurge în indiferență, în apatie, în lăncezeală. Această atitudine este contrară Evangheliei și este contrară și naturii voastre a tinerilor, care prin natură sunteți dinamici, pasionați și curajoși. Amintiți-vă aceasta – dacă vă amintiți aceasta, putem să repetăm împreună: „E bine a nu face răul, dar e rău a nu face binele”. O spunea Sfântul Albert Hurtado.

Astăzi vă îndemn să fiți protagoniști în bine! Protagonisti în bine. Să nu vă simțiți în ordine atunci când nu faceți răul; fiecare este vinovat de binele pe care putea să îl facă și nu l-a făcut. Nu e suficient a nu urî, trebuie iertat; nu e suficient a nu fi supărat, trebuie să ne rugăm pentru dușmani; nu e suficient a nu fi cauză de dezbinare, trebuie dusă pacea acolo unde nu este; nu e suficient a nu vorbi rău despre alții, trebuie să întrerupem atunci când auzim vorbindu-se rău despre cineva:

a opri bârfa: asta înseamnă a face binele. Dacă nu ne opunem răului, îl alimentăm în mod tacit. Este necesar de intervenit acolo unde răul se răspândește; pentru că răul se răspândește acolo unde lipsesc creștini îndrăzneți care se opun cu binele, „umblând în iubire” (cf. 5,2), conform avertismentului Sfântului Paul.

Dragi tineri, în aceste zile ați mers mult! De aceea sunteți antrenați și pot să vă spun: umblați în caritate, umblați în iubire! Și să mergem împreună spre apropiatul Sinod al Episcopilor. Fecioara Maria să ne susțină cu mijlocirea ei maternă, pentru ca fiecare dintre noi, în fiecare zi, cu faptele, să poată spune „nu” răului și „da” binelui.

După *Angelus*, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori, adresez salutul meu vouă tuturor, romani și pelerini care provin din atâtea părți ale lumii. Îndeosebi îi salut pe tinerii din Diecezele italiene, însoțiți de respectivii Episcopi, de preoții și educatorii lor. În aceste zile, ați revărsat pe străzile din Roma entuziasmul vostru și credința voastră. Vă mulțumesc pentru prezența voastră și pentru mărturia voastră creștină! Și ieri, mulțumind, am uitat să spun un cuvânt preoților, care sunt cei care sunt mai aproape de voi: mulțumesc mult preoților, mulțumesc pentru acea lucrare pe care o fac zi de zi, mulțumesc pentru acea răbdare – pentru că e nevoie de răbdare pentru a lucra cu voi! Răbdarea preoților... – mulțumesc mult, mult, mult. Și am văzut și multe surori care lucrează cu voi: și surorilor, multe mulțumiri. Și recunoștința mea se extinde la Conferința Episcopală Italiană – reprezentată aici de președinte, Cardinalul Gualtiero Bassetti – care a promovat această întâlnire a tinerilor în vederea următorului Sinod al Episcopilor.

Dragi tineri, întorcându-vă în comunitățile voastre, mărturisiți celor de vârsta voastră, și celor pe care îi veți întâlni, bucuria fraternității și comuniunii pe care ați experimentat-o în aceste zile de pelerinaj și de rugăciune. Urez tuturor o duminică frumoasă. O bună întoarcere acasă. Și vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine! Poftă bună și la revedere!

Bucuria de fi împreună prin Isus

Oratoriul „Colț de Rai” de pe lângă Parohia „Sfinții Trei Ierarhi” Beiuș a organizat o tabără ecumenică de vară la Moneasa cu tema: „Isus este bucuria mea, în rest totul este vanitate” (a IV-a ediție). Organizată în parteneriat cu Protopopiatul Greco-Catolic Beiuș și Asociația „Ave Miriam”, tabăra a fost subvenționată parțial din bunăvoința Parohiei Beiuș și a diversilor binecuvântați donatori (Reuniunea Mariană și producători locali).

Copiii cursanți la orele de religie greco-catolică din școlile beiușene, dar și cei participanți la activitățile de peste an desfășurate în cadrul oratoriului parohial, indiferent de religie, au fost recompensați cu o petrecere împreună a timpului în fraternitate, cateheză, drumeții și joc.

Perioada petrecută la Vila Dende, 25-28 iunie, a fost presărată cu voieșie și comuniune. Soarele s-a arătat cumpătat pe bolta cerească, dar suficient pentru a da ocazia copiilor de a petrece câteva ore la strand și în drumeție. Veselia a fost deplină în piscinele animate de „grupul celor 38” și pe Lacul Liniștit brăzdat de hidrobiciclete, dar nelipsită nici pe traseul spre Cuptorul Schmeltz (cuptorul de topit fier), apoi spre cariera de marmoră. Energia rămasă încerca să se consume și pe terenul de fotbal (alături de domnul Laza Cristian, responsabil pe sport), pe care se împleticeau picioarele celor mici și mari. Ploaia, mai darnică, nu a înnorat timpul ci l-a fructificat prin cateheză, vizionare de film, jocuri comunitare și plăcute conversații amicale. Cei prezenți au avut ocazia de a viziona un film creștin, cu un mesaj profund, mereu actual, intitulat: „State buoni se potete (Fiți cumiști dacă puteți) - 1983” care îl prezintă pe Sfântul Filip Neri, cel care a înființat primul oratoriu.

Copiii au învățat cântecul „Vanitatea vanității (Vanita di vanita)”, cântec central al respectivului film. Acesta, putem afirma cu smerenie și recunoștință, a fost cântat în premieră în limba română aici, datorită traducerii de către părintele Sabău Cristian și a adaptării muzicale de că-

tre dirijorul corului parohial, domnul Zoltan Boldiș și doamna Carmen Zima, coordonatoarea oratoriului. Catehezele susținute de părintele Zorel, spiritualul oratoriului, au avut ca temă centrală: „Isus este bucuria mea, în rest totul este vanitate”. Parcurgând diverse pericope evanghelice, copiii au descoperit că ei sunt privilegiați și demni „moștenitori ai Împărăției”, prin dragostea pe care sunt invitați să o poarte Domnului, dar și părinților și aproapelui. Vigilența și curăția „ochiului, luminător al trupului” trebuie păstrare prin rugăciune, haruri sacramentale și lecturi creștine pentru a parcurge cu fidelitate calea propriei vieți spre Tatăl ceresc. Isus este adevărata bucurie și comoară a noastră, restul, o altă abordare, o altă atitudine fiind doar vanitate. În tot acest timp, încadrat în rugăciune, de dimineață ori de seară, se simțea constant binecuvântarea divină și bucuria dată de sentimentul de familie în jurul lui Isus.

Părinții prezenți, alături de organizatoarea taberei, doamna Carmen Zima, au petrecut discret, dar mereu prezent, copiii în activitățile lor, pentru a fi mereu în siguranță, prietenie neumbrită și mereu cu cele necesare asigurate (hrană, vorbă și grijă părintească). În momentele de veselie, vârsta nu a făcut diferențe, mici și mari, petrecând împreună și prin dans.

Totul a fost încununat cu primirea harurilor prin celebrarea Sfintei Liturghii de către preoții prezenți, părintele Zima Zorel, paroh și protopop de Beiuș, și părintele Oprea Ionuț, paroh de Petrani. Evanghelia zilei, cu întrebarea centrală: „cine sunt mama Mea și frații Mei?” a oferit ocazia concluziei finale: și eu pot să fiu acel frate ori soră al lui Isus prin ascultarea și împlinirea cuvântului Său; astfel, mi se oferă bucuria deplină de a fi membru al acestei familii, restul e deșertăciune.

Otilia BĂLAȘ

Episcopul Samuil Vulcan - 260 de ani de la naștere

„Nu poți clădi un viitor pe ingratitudea față de trecut. Numai cel ce are ce comemora, acela are și ce apăra”.

Dr. Constantin Pavel

Dieceza Greco-Catolică de Oradea s-a bucurat de a fi avut un cler deosebit de instruit, „cu studii superioare absolvite, cu contacte și legături cu lumea europeană, cunoscători a mai multor limbi străine” și cu o cultură umanistă de largi orizonturi.

Episcopul Ignăție Dărăbant era prieten și adept al corifeilor Școlii Ardelene și al idealurilor acestora, susținătorul lor. Oaspeți ai Preasfinției Sale, „erau primiți cu drag și bunăvoință” la reședința sa: „Șincai cu temperamentul său tumultuos și franc” și Clain „cu vorba domoală și fan-tezie reținută”. La Oradea Șincai și-a terminat opera „Hronicul românilor și a mai multor neamuri”, la Oradea s-a păstrat opera și tot la Oradea a fost valorificată prima dată.

Gheorghe Șincai evocă „cu surpriză și uimire”, preocupările culturale ale canonicilor orădeni și rămâne profund impresionat de gândirea și orientarea înaintată a Episcopilor Ignăție Dărăbant și Samuil Vulcan. Episcopul Ignăție Dărăbant avea vederi largi și era „sprijinitor al culturii”, iar Canonicul Samuil Vulcan, care îl secunda în toate acțiunile, fiindu-i și vicar general, „avea pregătit pentru tipărire un bogat volum de cuvântări dogmatico-morale”. Șincai își amintea că ori de câte ori îl vizita pe protopopul Oradiei, George Fărcaș, îl găsea „citind și scriind”.

În acel timp, Oradea era „centrul de acțiune și interes al românilor din diferite provincii ale Imperiului [...] Oradea reprezentând punctul cel mai apropiat de legătură cu Capitala Ungariei, unde se va stabili, începând din acea perioadă, pentru o bucată de timp, centrul cel mai activ al culturii românești din Imperiu, prin ostenele fructuoase ale unor benedictini (corifeii Școlii Ardelene n.n.) ai scrisului nostru” (Mircea Tomuș, „Gheorghe Șincai”, Editura pentru Literatură, București, 1965, p.114). Este perioada în care „Tipografia Universității” din Buda edita marea majoritate de cărți pentru minoritățile conlocuitoare; pentru sec-

ția română, răspunderea era dată Episcopilor greco-catolici. Începând din 1803 și ani de-a rândul, revizori, cenzori și corectori au fost numiți erudiții corifei ai Școlii Ardelene, acolo s-au tipărit și o parte din operele lor.

Toți Episcopii Diecezei Greco-Catolice de Oradea - un lanț neîntrerupt - „au mărturisit credința Bisericii, au trăit și unii au murit pentru ea ...”, în același timp, au fost spirite deschise, susținători ai culturii și creatori de cultură. Unul dintre aceștia este iluministul Samuil Vulcan, o personalitate proeminentă a Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică și a culturii românești, cu deosebire din nord-vestul Transilvaniei.

Evocându-l azi, la 260 de ani de la naștere, simțim nevoia să reamintim adevărul mărturisit de Nicolae Iorga: „În Ardeal nu e un mănunchi, ci o pleiadă, nu e un predicator în pustie, cu câțiva ucenici răzleți, ci profeți serbătoriți se încunjură de ucenici înțeleghători și devotați, cari repetă cuvântul auzit, îl tâlcuiesc pentru alții, scot dintr-însul adevăruri nouă [...] De aceia curentul

Școala Ardeleană nu încetează, nu slăbește ” (George Ivașcu, „Istoria literaturii române 1”, Editura Științifică, București, 1969, p.297).

Din rândul acestora face parte și Episcopul Samuil Vulcan. Și dacă adesea în istorie s-a simțit o anumită ambiguitate, o oscilație între Orientul bizantin și Occidentul european, prin Biserica Greco-Catolică și produsul ei, Școala Ardeleană, privirile s-au îndreptat numai spre Roma, de care ne simțim legați prin origine, spiritualitate, Biserică și limbă. Samuil Vulcan este un reprezentant al acestor idei și idealuri și esența spiritului european și-a pus pecetea pe întreaga lui viață și activitate.

Samuil Vulcan vine din zona Blajului, s-a născut la Veza, la 1 august 1758, într-o familie săracă și umilă. Tot la Blaj a urmat liceul, la terminarea căruia va deveni student al „Seminarul Teologic” din Oradea. După

(continuare în pag. 6)

(urmare din pag. 5)

un an, a fost trimis să studieze Teologia la Institutul „Sfânta Barbara” din Viena. În 1784, după absolvire, va fi numit prefect de studii la Seminarul orădean, iar din anul următor, 1785, va fi prefect de studii la Agria și vicerector al „Seminarului Teologic” din Lemberg - timp în care și-a desăvârșit cunoștințele. A fost hirotonit preot de către Episcopul Moise Dragoș (1777-1787) al Oradiei.

Grija pentru un cler temeinic pregătit s-a manifestat în Biserica noastră imediat după Unirea de la 1700, când Episcopul Atanasie Anghel nu mai admite să fie hirotoniți preoți de către alți episcopi, „unde afară de cetit și de cântare nu se poftia altă învățătură”. Astfel, la începutul secolului al XIX-lea, un om exigent ca Petru Maior afirma cu satisfacție despre preoții noștri: „toți sunt învățați și întru știința teologicăască procopsiți”. Având în vedere toate acestea, nu suntem surprinși că Samuil Vulcan a fost ales ca profesor de limba română al viitorului împărat Francisc I și consilier intim al Împăratului Austriei.

Episcopul Ignație Dărăbant îl cheamă pe Vulcan la sine, îl numește canonic și în scurt timp vicar general.

Ignație Dărăbant este Episcopul care a început zidirea Catedralei „Sfântul Nicolae” și care, la moartea sa, și-a lăsat întreaga avere pentru terminarea construcției și burse pentru studenții teologi. Catedrala a terminat-o însă urmașul său, Samuil Vulcan.

Cei doi au lucrat împreună, Samuil Vulcan s-a bucurat de valoroasa experiență în conducerea Episcopiei a predecesorului său, dar și acesta a recunoscut noua forță a tânărului preot, care i-a atras atenția prin „figura impunătoare, cu trăsături severe și gesturi disciplinate, încununată de aristocrația unei culturi bogate, om cu solide resorturi de ordin moral ...”. Format în Biserica Apuseană, Samuil Vulcan este cult, vorbește în mod curent româna, germana, franceza, italiana, maghiara, probabil și polona, și limbile clasice, ebraica, latina și greaca. Prețuia virtuțile morale, cu deosebire omenia, curajul, răbdarea și bărbăția în fața morții, și considera că nu este suficient să nu faci răul, ci trebuie făcut binele în folosul societății. Doctrina lui se bazează pe doi piloni: primul, credința în Dumnezeu, în Biserica Sa și pe efortul pentru catolicizare - pentru români însemnând revenirea în Biserica Catholică de care „au fost ruși în veacurile trecute și care le garantează propășirea lor morală și culturală”. Al doilea pilon, culturalizarea poporului.

După moartea Episcopului Ignație Dărăbant, la 31 octombrie 1805, întrebări neliniștitoare în legătură cu viitorul Episcop străbat Dieceza. Cuvântul lui Samuil Micu Clain le cuprinde: „De-ar da Dumnezeu Bisericii din Oradea ca episcop un om iubitor de erudiție și de învățătură, care să sprijine cultura și știința neamului nostru”. Cu numirea lui Samuil Vulcan, aveau să se împlinescă toate speranțele. Canonicul Ioan Corneli îi scria lui Șincai: „Făcându-se numirea noului epi-

scop, noi cei care până acum am plutit între speranță și teamă, ca și ajunși în port, deja ne liniștim pe îndelete. Anume, de la Ilustritatea Sa nou numitul domn Episcop putem să fim încredințați în viitor de toate cele bune pentru noi, ca de la un bărbat distins și iubitor înainte de toate de cultura națională și de oamenii de știință” (Mircea Tomuș, „Gheorghe Șincai”, p.171).

În Catedrala din Blaj, la 25 octombrie 1806, Samuil Vulcan este sfințit Episcop pentru Dieceza de Oradea prin punerea mâinilor de către Episcopul Ioan Bob. La Sărbătoarea Sfinții Apostoli Petru și Pavel, 29 iunie 1807, a fost instalat la Oradea.

Este timpul când, dincoace de Carpați, Biserica Greco-Catolică, animată de ideea „reînvierii nației prin cultură”, este angajată în spiritul iluminist iozefinist în construirea de biserici și înzestrarea lor cu cărți bisericești în limba română, cu înființarea de școli chiar în cătunele îndepărtate, cu pregătirea temeinică a preoților și a învățătorilor și răspândirea culturii în popor, cu traducerea și tipărirea de cărți în limba română, dar cu litere latine, cărți care apar neîntrerupt sub teascurile tipografiilor din Blaj și Buda. Acesta este și timpul realizărilor masive ale erudiților Școlii Ardelene.

Centrul de lumină al tuturor marilor realizări pentru Biserica, cultură și poporul român va deveni „Curtea Episcopală” din Oradea. Samuil Vulcan a știut să se înconjoare de canonici excepționali, preoți învățați și cu o receptivitate uimitoare. E suficient să amintim pe Ioan Corneli, care îi va fi sfătuitor lui Alexandru Dobra, devenit Episcop al Diecezei de Lugoj, sau lui Ioan Alexi, primul Episcop al Diecezei de Gherla, autorul unei apreciate gramatici românești. Dieceza de Oradea a cunoscut sub păstoria Episcopului Samuil Vulcan o dezvoltare remarcabilă. Datorită Bulei „Imposita humilitati Nostrae” a Papei Pius al VII-lea, Episcopul reușește să obțină alipirea a 72 de parohii românești - din Satu Mare și Maramureș - de la Episcopia Greco-Catolică de Muncaci. Prin zelul său apostolic în fiecare an au crescut parohiile Diecezei, dar și credința.

Episcopul Samuil Vulcan a apărut Biserica Greco-Catolică de atacurile nedrepte ale celor care erau împotriva Unirii. În Dieceza sa a interzis lucrarea „Carte sau lumină” a lui Maxim Peloponeziacul, datorită conținutului anticatolic. Acesta era discipolul Patriarhului Meletie Pigas (1590-1601) din Alexandria, cunoscut adversar al Bisericii Catolice și al Unirii de la Brest (1596). În schimb, Vulcan a făcut cunoscută cartea „Floarea Adevărului” (1750), prima carte românească „întocmită și tipărită de Școala Ardeleană”, opera colectivă a călugărilor de la Blaj, în frunte cu Episcopul Petru Pavel Aron. Cartea cuprinde explicarea celor patru puncte dogmatice sub care s-au unit românii cu Roma la 1700. Deci, Școala Ardeleană și-a făcut intrarea în istorie prin mărturisirea credinței catolice, a

(continuare în pag. 7)

(urmare din pag. 6)

devotamentului față de Biserica Greco-Catolică și prin apărarea ei ... Și această istorie a continuat neîntrerupt, ceea ce l-a determinat pe Sfântul Părinte Ioan Paul al II-lea să afirme: „Drumul Bisericii Greco-Catolice din România nu a fost niciodată ușor, după cum demonstrează vicisitudinile sale. În decursul veacurilor i s-a cerut acesteia o dureroasă și grea mărturisire de fidelitate față de exigența evanghelică a unității. Ea a devenit astfel în mod special Biserica martorilor unității și iubirii” (Scrisoarea Apostolică a Sfântului Părinte Ioan Paul II, la al Treilea Centenar al Unirii Bisericii Greco-Catolice din România cu Biserica Romei”).

Mergând pe linia lui Dărăbant, Episcopul Vulcan cultivă prietenia cu Samuil Micu, Gheorghe Șincai și Petru Maior - este și primul autor al biografiei lui Gheorghe Șincai. Prin grija și înțelepciunea lui Samuil Vulcan, aceștia au cunoscut, la Oradea, dragostea și înțelegerea și au fost ajutați și încurajați să-și realizeze proiectele. Și cărturarii ortodocși au găsit adăpost și ajutor la Episcopul Vulcan: Moise Nicoară, Dimitrie Tichindeal, dr. Ioan Molnar Piuarul și dr. Pavel Vasici, care, plin de recunoștință, va spune: „A-l lăuda pe el înseamnă a da soarelui lumină”.

Cu ajutorul moral și material al Episcopului, s-a tipărit primul dicționar al românilor, „Lexiconul de la Buda (1825), în bună parte opera lui Samuil Micu, care menționa: „Să scriu această carte m-a îndemnat dragostea pentru cultura și știința neamului meu, ca să aibă și el un dicționar, de care nici o nație nu e lipsită ...”.

Vulcan creează la Episcopie „un adevărat institut de documentare pentru toate problemele vieții românești”, în care biblioteca personală a Episcopului „constituie întâiul institut științific românesc”, având ca obiectiv „pătrunderea în trecut și făurirea pe viitor a drumurilor de înălțare ale neamului”. Astfel, Episcopul Vulcan formează la Oradea „un fel de academie, cea dintâi academie de studii privitoare la trecutul românesc”. Tot Samuil Vulcan a înlăturat literele chirilice atât de străine românilor și a introdus literele latine. Despre Episcopul Samuil Vulcan, Nicolae Iorga va spune: „El a servit aici o misiune, căreia și-a jertfit tot ce-a avut mai bun într-însul”.

În ceea ce privește învățământul, Episcopul Vulcan „avea credința fanatică și persistentă” că școala și cartea „pot face minuni” și acest miracol îl dorea la români. Preocuparea pentru școlile confesionale, sătești și pentru „Seminarul Teologic” este permanentă, dar Episcopul dorea mai mult, dorea o școală care să se identifice cu viața neamului său: „întru folosul și cultura națiunii române, lipsită cu totul de ajutor și cultură”. Această școală avea să fie Gimnaziul din Beiuș, deschis în toamna anului 1828: „Care lucru cu ajutorul lui Dumnezeu și cu Preaînalta îngăduință a Preaînaltului Împărat care acum stăpânește, l-am săvârșit cu mare cheltuială în episcopescu oraș Beiuș ...” (Azi, Colegiul

„Samuil Vulcan”).

Liceul din Beiuș a fost și el una din „fântânile darurilor” pe care Biserica Greco-Catolică o oferea tuturor, indiferent de confesiune și naționalitate: „pentru toți fiii noștri ... după putință să li se frângă sfânta pâine și a-i cuprinde la învățătură”, cum spunea Episcopul Petru Pavel Aron la deschiderea, la Blaj, în 1754, a primei școli sistematice în limba română de pe tot cuprinsul românesc.

Elevilor săraci, Episcopul Petru Pavel Aron și Mitropolia din Blaj le dăruia vestiții „țipăi”, pâine gratuită, ajutor pentru a-și putea continua studiile. Modelul Blajului l-a preluat și Samuil Vulcan pentru elevii Gimnaziului întemeiat de el.

Preotul și istoricul Ioan Georgescu scrie despre Samuil Vulcan: „... fu trimis de Dumnezeu pentru a aduce lumină poporului românesc resfirat prin văile celor trei Crișuri și pe șesul întins al Câmpiei Ungare ...”. Foarte mulți intelectuali de înaltă valoare, greco-catolici și ortodocși, își datorează destinul Liceului „Samuil Vulcan” din Beiuș.

Episcopul Samuil Vulcan a îmbrățișat cauza ortodocșilor arădeni, intervenind la Curtea din Viena și ajutând cu bani proprii înființarea „Preparandiei Ortodoxe” (1812) din Arad, în vederea dezvoltării unei vieți culturale românești în această localitate complet dependentă de „Biserica Sârbească”. Până la Samuil Vulcan toți episcopii din Arad erau sârbi. Episcopul orădean îi sprijină pe Moise Nicoară și pe apropiații lui să aducă la Arad primul episcop ortodox român. Ajutorul acordat Bisericii Ortodoxe nu se limitează la situațiile amintite, a fost continuu și recunoscut la vremea aceea. Peste ani însă, dr. Iacob Radu, în cartea sa, „Samuil Vulcan - Episcopul român unit al Orăzii Mari (1806-1839) - și Biserica Ortodoxă Română”, constata cu tristețe că „se vede micimea de suflet a acelor frați din zilele noastre, care ajungând prin fericita mutare a vremurilor să vadă după vorba Episcopului Vulcan «stricată cetatea răutății», și să se afle dânsii în situație mai favorabilă, în loc de ajutor și mângâiere, goane și hulă au pentru frații lor”.

Episcopul Samuil Vulcan s-a stins din viață în „Palatul Episcopal” din Oradea, la 25 decembrie 1839, și a fost înmormântat în cripta Catedralei „Sfântul Nicolae”.

Aniversarea celor 260 de ani de la nașterea Episcopului Samuil Vulcan ne permite să-i privim în toate dimensiunile viața și opera. Încercăm durerea de a ști risipită - prin suprimarea Bisericii noastre în 1948 - „Biblioteca Diecezană”, realizată cu multe jertfe, care cuprindea manuscrisele operelor corifeilor Școlii Ardelene și alte nenumărate valori. Redescoperim însă în Samuil Vulcan un preot, un Episcop și un om a cărui viață este o pledoarie pentru solidaritatea în bine și continua dăruire „recunoscătorilor și nerecunoscătorilor”, singura modalitate pentru a duce neobosit „lupta cea bună a vieții”.

Vizită pastorală în Parohia Pișcolt

Duminica a V-a după Rusalii, numită și „Duminica vindecării celor doi demonizați din Gadara”, a reprezentat pentru Parohia Greco-Catolică din Pișcolt (Satu Mare) un prilej de sărbătoare și binecuvântare.

Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, s-a aflat în mijlocul credincioșilor cu ocazia hramului bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, prilej de sărbătoare celebrat prin Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie. În jurul orei 10.15, Preasfinția Sa Virgil Bercea a sosit în satul nostru, la Sfânta Biserică, fiind întâmpinat cu bucurie, cu un buchet de flori, de către cler și credincioșii greco-catolici, ortodocși, reformați, romano-catolici prezenți la acest moment de bucurie spirituală. Alături de comunitatea noastră s-au aflat inclusiv preotul ortodox și cel reformat.

Alături de ierarhul nostru au concelebrat la Masa Sfântului Altar 12 preoți printre care îi amintim pe părintele Antoniu Chifor, vicarul responsabil cu preoții, părintele Radu Filip, vicarul foraneu al Sătmarului și protopop de Carei, părintele paroh Felician Buzgău.

Răspunsurile liturgice au fost date de către Corul Bisericii „Sfântul Apostol Andrei” din Carei. La finalul Sfintei Liturghii credincioșii au fost unși cu untdelemn sfințit, primind iconițe și binecuvântare. Sărbătoarea s-a încheiat printr-o agapă frățească.

Giulia BUZGĂU

Drumul istoricului Simion Bărnuțiu spre casa surorii din Bădăcin

Un grup de credincioși din parohia greco-catolică Bocșa, împreună cu parohul lor, Orest Nichita, au „refăcut”, pe jos, drumul pe care Simion Bărnuțiu – marele om politic sălăjean, îl parcurgea atunci când mergea la Bădăcin, pentru a-și vizita sora. Evenimentul – în memoria istoricului Simion Bărnuțiu, în an Centenar, a avut loc în prima zi a lunii iulie.

După cum a explicat Cristian Borz, preot greco-catolic la Bădăcin, participant la acest eveniment: „Sora lui Simion Bărnuțiu a fost căsătorită cu Teodor Man, bunicul lui Iuliu Maniu. Teodor Maniu a fost un țaran nobil din Bădăcin și fruntaș al comunei. Era un om zdravăn și chipeș. Într-o scrisoare către unchiul său Simion Bărnuțiu, din 10 martie 1861, Ioan Maniu făcându-și autoportretul, spune că are trupul înalt <<numai că sunt subțire și nu gras ca tatăl meu>>. S-a căsătorit cu Ileana, sora lui Simion Bărnuțiu, cu care a avut trei copii: Ioan, Sofia și Ștefan. Teodor Maniu a murit în floarea vârstei din cauza unei pneumonii pe care a contactat-o în timp ce lucra la construcția propriei case. Ioan sau „Ionaș”, cum i se spunea în familie, a avut doar doi ani la moartea tatălui său. Teodor Maniu pe patul de moarte, a lăsat ca Ionaș să fie dat la școală mai departe. Sofia a fost o femeie de mare vază în Bădăcin. Ileana a fost o femeie vrednică, deșteaptă, care a rămas văduvă de tânără și a chivernisit casa și averea și a crescut cu grijă copiii, urmând cele lăsate cu limbă de moarte de soțul ei – Teodor”, a precizat preotul Borz. Potrivit acestuia, în scrisoarea pe care o adresează Ioan Maniu unchiului său, Simion Bărnuțiu, în 30 octombrie -1855, scria: „Sămănați prea bine laolaltă în toate celea,

numai că Mama, era mai seacă și mai pălită la față ca Dumneavoastră”. Într-o altă scrisoare, Ionaș îi mai spunea unchiului: „Eu altă creștere până în anul vieții mele 16, n-am avut decât care mi-a înflut-o mama cu dulcile ei cuvinte. Alt exemplu de virtute n-am avut decât purtarea ei cea blândă, inima ei cea nobilă, de care tot omul se miră”.

Astfel, grupul din localitatea Bocșa a ajuns mai întâi la biserica greco-catolică din Bădăcin, unde alături de credincioșii locului și de preotul Cristian Borz au rostit „Rugăciunea lui Maniu”, apoi au cântat cântece religioase. Cei prezenți au putut asculta „file de istorie”, legătura dintre Simion Bărnuțiu și familia Maniu. De asemenea, enoriașii au vizitat muzeul de la demisolul bisericii și apoi s-au deplasat la Casa memorială Iuliu Maniu, unde au putut vedea stadiul actual al lucrărilor de reabilitare.

www.realitateadesalaj.net

Ateliere de formare pentru voluntari

Prima săptămână din iulie a marcat debutul întâlnirilor de formare pentru tinerii voluntari ai Asociației Caritas Eparhial Oradea. Din dorința de a-i răsplăti pentru implicarea lor, am planificat o serie de ateliere pe parcursul lunilor de vară, la Centrul Social "Maria Rosa", ce vor aborda teme precum: abilități de vorbit în public, inteligență emoțională, negociere, motivație, sănătate.

În cadrul primei întâlniri, liceenii au avut ocazia să se familiarizeze cu arta vorbitului în public. Atelierul a fost condus de trainerul Andrei Crăciun, public speaker la Liga PreUniversitarilor, care le-a oferit participanților sfaturi practice pentru a-și îmbunătăți performanța de a ține un discurs în fața grupului.

Dorim să îi mulțumim pe această cale pentru sprijin și pentru calitatea prezentării livrate.

Ioana MATEA

Atelier de inteligență emoțională pentru voluntari

Adrian Vîntu - Emotional Intelligence, Social și Leadership Coach, le-a oferit voluntarilor Caritas, joi, 12 iulie, a.c., informații pe tema inteligenței emoționale, în cadrul unei întâlniri de formare organizată la Centrul Social "Maria Rosa".

Au fost abordate aspecte de comunicare, management al relațiilor și conștientizarea emoțiilor proprii și pe ale celorlalți. Tinerii voluntari au avut ocazia să participe la discuții libere pe teme de interes, iar Adrian i-a captivat prin deschidere, autenticitate și calitatea informațiilor prezentate. Îi mulțumim pe această cale pentru sprijin și așteptăm cu interes viitoarele training-uri.

Prin intermediul programului de formare organizat pe perioada lunilor de vară, Asociația Caritas Eparhial își propune să-i răsplătească și să-i motiveze pe tinerii voluntari, a căror contribuție este indispensabilă bunei desfășurări a activităților noastre.

Ioana MATEA

Preotul Gheorghe Țurcaș va lansa o carte despre „Istoria trăită”

Vicarul Foraneu al Silvaniei, preotul Gheorghe Țurcaș, de la Șimleu Silvaniei, va lansa în luna septembrie o carte de memorii în care povestește despre încercările vieții în tandem cu încercările Bisericii Greco-Catolice din perioada comunistă și postdecembristă.

Volumul intitulat „Istoria trăită” urmărește toate etapele vieții, de la copilărie, viață de familie și parcurs profesional până la perioada plină de încercări a păstoririi comunității greco-catolice din Bădăcin, apoi etapa în care a fost paroh al Bisericii Mari de lângă Parcul Central, actuala Biserică Ortodoxă Nr. 1 din Șimleu Silvaniei și ctitor al Bisericii Greco-Catolice „Sfânta Treime” din aceeași localitate.

„Motivez apariția acestui volum «Istoria trăită» în primul rând, ținând cont de faptul că am 78 de ani și am trăit în mai multe etape istorice, iar în carte se regăsește câte ceva din fiecare etapă, pentru posteritate. Ceea ce am scris în carte nu e nimic înflorit, nimic neadevărat, numai momente trăite. Am scris câteva rânduri despre copilărie, despre Război (n.r. cel de-al doilea

Război Mondial) pentru aceia care nu își imaginează cum s-a desfășurat. Am amintit și despre etapa în care am fost preot la Bădăcin, vreau să spun că nu am sabotat biserica ortodoxă. [...] Am fost scos din Biserica noastră (n.r. actuala Biserică Ortodoxă Nr.1 Șimleu Silvaniei), iar duminica următoare am făcut liturghia la mine acasă, după care ne-am mutat în Parcul Cetății, sub cerul liber”, precizează autorul volumului, Pr. Gheorghe Țurcaș.

Cartea promite o serie de mărturii ce vor servi înțelegerii climatului schimbărilor prin care a trecut Biserica, o relatare împletită cu povestea de viață a părintelui Țurcaș. În prezent, volumul „Istoria trăită” se află sub tipar și urmează să fie lansat în cursul lunii septembrie, a.c.

Ioana GALE

„ALL opera”- Grest 2018

Un grup de copii de la Liceul Greco-Catolic Iuliu Maniu, din Oradea, coordonat de doamnele profesoare Corina Cata, Ana Popa și Emilia Has, au participat, în 1-7 iulie, la Grest 2018, în Gironico, Italia. Această activitate, mult apreciată de elevii participanți, a avut, în acest an, tema „ALLopera”, fapt ce presupune implicarea noastră în comunitatea căreia îi aparținem, descoperirea propriilor calități și responsabilizarea în rândul semenilor noștri. Copiii români au fost receptivi și au luat parte la toate acțiunile propuse, dovedind seriozitate, încredere și spirit de echipă. Bineînțeles, pentru ei, necunoașterea limbii italiene nu a fost un impediment, deoarece au găsit, cu ușurință, mijloace de comunicare cu noii lor prieteni.

Această experiență în Italia a însemnat, cu certitudine, pentru elevii noștri și oportunitatea de a descoperi cultura, obiceiurile, dar și frumusețea ținutului de nord al Italiei – orașul Bergamo, Milano, lacul Como, Safari Park;

mai mult, au vizitat într-o zi orașul Lugano, din Elveția.

Mulțumim Biroului Pastoral, deoarece am învățat lucruri minunate, ne-am întors cu sufletele mai bogate, dar, cel mai important, ne-am descoperit pe noi, pentru că am fost dirijați, prin tematica abordată în acest an Grest, să descoperim frumusețea creației lui Dumnezeu, noi fiind, desigur, parte a acesteia.

Emilia HAȘ

Curs de formare în orașul luminilor

În perioada 6-11 iulie a avut loc un curs de formare organizat de către Asociația Zileos Franța, la Paris. O parte din tinerii asociației Zileos Oradea, elevii Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu” și anume: Chivari A. Dominic, Boroș Maria, Sabău David, Costea Amalia și Marta Alexandra, însoțiți de doamna Ramona Dragoș, au participat la acest eveniment.

Cursul a debutat cu o serie de jocuri și cântece, oferind posibilitatea tinerilor de a se cunoaște reciproc. A urmat mai apoi prezentare, d-nei Elisabeth Terrien cu privire la diversele opere de caritate din Togo, Africa, realizate de asociația A.N.G.E. În discuțiile pe grupuri, tinerii au împărtășit faptul că solidaritatea este un lucru important, și că Biserica Catolică de pretutindeni are

acesta carismă, de a fi alături de cei nevoiași prin operele sale caritative.

Totodată, tinerii au putut să se apropie sufletește, mulțumită serii de rugăciune, conduse de părintele Yves-Arnaud Kirchhof, director al asociației „Le FRATERNEL”, și Beatrice Francois, fiind acompaniați de chitara părintelui Joachim.

Pe timpul cursului de formare, atât tinerii români cât și cei francezi au avut șansa de a-și întări credința, participând cu toții la liturghia duminicală din cadrul misiunii Greco-catolice Române din Paris, aflate în grija părintelui Cristian Crișan. Astfel, tinerii români s-au simțit ca în familie într-un oraș străin, în timp ce tinerii francezi au avut șansa de a descoperi ceva nou în cadrul Sfintei Liturghii, aceasta fiind diferită din punct de vedere al ritului de cea obișnuită, romano-catolică.

După Sfânta Liturghie, activitățile au continuat cu o plimbare cu barca pe Sena, tinerii având posibilitatea de a descoperi frumoasele monumente ale Parisului.

Mulțumim Domnului pentru această frumoasă experiență, tuturor celor care au făcut posibilă acesta întâlnire, și ne vom revedea cu siguranță anul viitor, la Oradea.

Dominic A. CHIVARI

Excursie la Roma

Concursul de istorie „Contribuții sălăjene la Marea Unire din 1918”, desfășurat printr-o excelență colaborare dintre Eparhia Greco-Catolică de Oradea, Inspectoratul Școlar Județean Sălaj și liceele din județul Sălaj, a adus o satisfacție deplină grupului de sălăjeni format din elevii: Moisi Cristian, Bance Daiana, Ghiuruțan Dragoș, Maghiar Anamaria, Hossu Alexia și Matei Valentina, profesorii: Mariana Iuga, Iulia Tănescu, Florica Bodea, Gheorghe Bancea și Ioan Man și preoții: Alexandru Fiț și Nicolae Bodea.

În cele 5 zile de vizite efective la diferite obiective, grupul sălăjenilor a avut ocazia de a descoperi aspecte relevante din lunga și marcanta istorie a Bisericii Catolice, precum și urme ale istoriei laice.

Am vizitat numeroase bazilici dintre care s-a evidențiat impunătoarea catedrală San Pietro, care-și deschide brațele către vizitatori prin piața gigantică înconjurată de o impresionantă colonadă. Interiorul emoționează orice vizitator prin măreția și perfecțiunea picturilor și a basoreliefurilor ce culminează cu „Pietà” a lui Michelangelo sau cu „Baldachinul” lui Gian Lorenzo Bernini.

Capoderele artistice și istorice ale Romei au oferit o adevărată delectare a interesului pentru frumos: am vizitat în tihnă Panteonul, Castel Sant’Angelo, Piazza Navona, Fontana di Trevi, Muzeul Vittoriano, Muzeele Vaticanului.

Am participat la audiența de miercuri a Sfântului Părinte Francisc în Piața San Pietro, unde am avut ocazia să experimentăm universalitatea Bisericii Catolice, stând alături de grupuri de pelerini sosiți de pe toate continentele pentru a asculta cuvântul de învățătură și a se ruga cu însuși Pontiful Romei.

Elevii, preoții și profesorii au fost puternic marcați de întâlnirea cu zona istorică a Romei, unde am văzut forurile imperiale, Colosseum-ul, forul Romei republicane, și nu în ultimul rând, Columna lui Traian – certificatul de naștere a poporului român care prin impresionantele sale metope evocă scene de luptă dintre romani și daci.

Redăm în continuare câte-

va impresii ale participanților:

„Organizarea a fost excelentă, programul fiind bine gândit. Flexibilitatea orarului a făcut ca fiecare să se poată bucura din plin de această excursie inedită. Personal am fost fascinat de cultura antică și de monumentele reprezentative ale acesteia: Columna lui Traian, Colosseum ș.cl. Sper ca și pe viitor să se organizeze concursuri cu astfel de premii deoarece reprezintă o motivație în plus.” (Dragoș Ghiuruțan – Liceul Teoretic „Ion Agârbiceanu”, Jibou)

„Am petrecut câteva zile excelente la Roma, unde am avut ocazia să vizităm, pe lângă obiectivele ecleziastice, acele vestigii antice care confirmă pe viu originea poporului nostru, de care trebuie să fim mândri. De asemenea, întâlnirea cu Sfântul Părinte a fost un moment de suflet și de înălțare spirituală care contribuie la întărirea credinței noastre și care trebuie să ne facă mai buni și să ne apropie mai mult. Pentru că ne aflăm în Anul Centenar, la 100 de ani de la Marea Unire, credem cu tărie că acest proiect a fost de bun augur, că am avut toți de învățat din această experiență, elevi și profesori deopotrivă, și suntem convingși că jertfa generației Marii Uniri nu va rămâne nerăsplătită. Cu aleasă considerație, prof. Gheorghe Bancea.”

Mulțumim din suflet Eparhiei Greco-Catolice de Oradea și în mod special Preasfinției Sale, Dr. Virgil Bercea, pentru deschiderea manifestată în direcția cultivării dragostei pentru istoria națională și locală în rândul elevilor de liceu printr-un proiect bine gândit, frumos structurat și armonios realizat, îndrăznind să afirmăm că atunci când investim în tânăra generație, ne pregătim viitorul.

Ioan MANI

Un minunat pelerinaj la Alba Iulia

Cu ocazia Centenarului Marii Uniri, credincioșii greco-catolici din Eparhia de Oradea și-au exprimat dorința să meargă la Alba Iulia, unde cu 100 de ani în urmă Cardinalul Bisericii Greco-Catolice, Iuliu Hossu, a citit în fața mulțimii Rezoluția de Unire.

Sâmbătă, 14 iulie 2018, am pornit spre Alba Iulia într-un autocar cu 50 de persoane.

Am început pelerinajul cu rugăciunile de dimineață, rugăciunile în călătorie, Îngerul Domnului, Rozarul, cântări mariane, apoi am citit istoricul Cetății Alba Iulia și aportul Bisericii Greco-Catolice și al Cardinalului Iuliu Hossu la Marea Unire.

În Alba Iulia am participat la Sfânta Liturghie celebrată de Pr. Cristian Hegyes în Biserica Greco-Catolică „Coborârea Spiritului Sfânt”, apoi am vizitat Cetatea cu ghid, am participat la schimbul de gardă, totul fiind foarte impresionant și emoționant.

La întoarcere, în autocar, am cântat Paraclisul Maicii Domnului, am făcut Rugăciunea pentru beatificarea episcopilor greco-catolici, Rozarul Îndurării Divine, am cântat cântece mariane și religioase. Apoi le-am

citit pelerinilor și despre viața Sfântului Ilie, deoarece urmează această sărbătoare.

Credincioșii au fost majoritatea greco-catolici, dar și ortodocși din Oradea, Sântandrei, Nojorid și Gișiul de Criș.

Mulțumim Domnului și Preasfințitului Virgil pentru această zi binecuvântată!

Florica OMILESCU

Prima Sfântă Împărtășanie Solemnă în Parohia Marghita

În Duminica a 6-a după Rusalii, la Biserica Greco-Catolică cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril” din Marghita, în cadrul Sfintei Liturghii oficiate de pr. paroh Liț Demian Gheorghe împreună cu pr. Cristian Bălănean, a avut loc Prima Sfântă Împărtășanie Solemnă pentru șase copii cu vârste între 8 și 10 ani. Deși fiecare Sfântă Liturghie din duminicile de peste an are un grad mai ridicat de solemnitate, reamintind de Ziua Învierii Domnului, duminica din 8 iulie 2018 a avut, pentru comunitatea greco-catolică din Marghita, ceva din farmecul spiritual special al Marilor Sărbători ale creștinătății, reprezentând o veritabilă sărbătoare a parohiei.

Credincioșii participanți în număr mare, mulți dintre ei membrii și apropiați ai familiilor celor șase copii care s-au întâlnit cu Domnul în Taina Sfintei Euharistii, au fost cuprinși și ei de emoțiile micuților creștini, atunci când aceștia au recitat rugăciunea Crezului și Tatăl Nostru, dar mai ales la momentul comuniunii sacramentale. Mai mult ca sigur, în sufletele credincioșilor prezenți au răsunat, mai puternic ca altădată, cuvintele Mântuitorului: „Dacă nu vă veți întoarce și nu veți deveni asemenea copiilor, nu veți intra în împărăția cerurilor” (Mt 18,3). De altfel, la aceste cuvinte evanghelice pr. paroh Liț Demian Gheorghe – care s-a ocupat timp de câteva săptămâni de catehezele copilașilor și de pregătirea lor pentru acest eveniment special și unic din viețile lor – a făcut referire în mod explicit în cadrul prediciei, axată pe importanța și centralitatea Sacramentului Euharistiei

în viața spirituală a oricărui creștin.

La finalul Sfintei Liturghii, cei șase copii au primit diplome speciale care să le aducă aminte de acest eveniment personal, precum și câte o cârtică de rugăciuni, un rozar și ceva foarte plăcut vârstei lor, adică ... ceva dulce!

Domnul și Sf. Fecioară Maria să îi aibă în pază, împreună cu familiile lor! Amin!

Pr. Cristian BĂLĂNEAN

Vizită de lucru a Preasfinției Sale Virgil în Parohii

În cursul zilei de sâmbătă, 11 august 2018, Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a efectuat o vizită de lucru în Protopopiatul Șimleu pe șantierul mai multor biserici aflate în construcție, dar și la Casa Memorială „Iuliu Maniu” din Bădăcin.

Însoțit de părintele Nicolae Bodea, protopopul Șimleului, ierarhul a vizitat șantierul cabanei Protopopiatului Șimleu din Făget. Cabana se află într-o locație foarte frumoasă și va fi destinată activităților tinerilor.

Părintele Ciprian Burdaș l-a întâmpinat pe Preasfinția Sa în Parohia Drighiu prezentând lucrările la noua Biserică, la care de puțină vreme a fost așezat turnul și care se află în faza de tencuire a pereților.

Mai apoi s-a vizitat Casa Memorială „Iuliu Ma-

niu” unde părintele Cristian Borz, cel care se ocupă de reabilitarea casei a prezentat stadiul actual al lucrărilor și viitoarele intervenții care vor avea loc.

La Marca, părintele Ionuț Costăș a prezentat stadiul lucrărilor la noua biserică din localitate, unde va urma în scurt timp montarea iconostasului.

În Parohia Șumal, părintele egumen Tarciziu Roman a prezentat stadiul lucrărilor de pictare la Biserica parohială. Biserica se află într-un proces amplu de restaurare, exteriorul acesteia fiind finalizat.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Simpozion dedicat Centenarului Unirii la Sititelec

În data de 5 august 2018 la Parohia Greco-Catolică din Sititelec a avut loc simpozionul dedicat Centenarului Marii Uniri.

S-au prezentat materiale bine documentate cu date istorice de către învățătorii Marian Florica, Marian Ioan și Bulea Florian în prezența preoților Torjoc Romulus și Torjoc Bogdan. Simpozionul s-a terminat cu un moment artistic susținut de copiii din localitate.

Andrada JURCA

Tineri din Eparhia de Oradea la INTC, 2018

Întâlnirea Națională a Tineretului Catolic (INTC) s-a născut în urma dorinței tinerilor din diferite dieceze și eparhii de a se întâlni, de a se cunoaște mai bine, de a împărtăși trăirea valorilor și de a manifesta credința creștină împreună.

În perioada 25-29 iulie, Dieceza Romano-Catolică de Satu Mare a fost gazda celui mai important eveniment al tinerilor catolici din România, care se organizează din trei în trei ani, Întâlnirea Națională a Tineretului Catolic (INTC). Au participat 1250 de tineri din diferitele eparhii greco-catolice și dieceze romano-catolice ale țării.

Locația principală a programelor a fost Grădina Romei, dar participanții au putut vizita și puncte turistice importante din oraș, biserici, organizații caritative, ordine călugărești cu carismă caritativă. Pe tot parcursul întâlnirii, tinerii au fost ajutați de 75 de voluntari din diferitele eparhii și dieceze, 60 de voluntari de la Serviciul de Ajutor Maltez.

Din Eparhia Greco-Catolică de Oradea au participat un număr de 85 de tineri din județele Bihor, Sălaj și Satu Mare, sub îndrumarea părintelui Paul Popa și a doamnei Ramona Dragoș, responsabilii Biroului Pastoral.

Deschiderea oficială a avut loc în seara zilei de miercuri prin cuvântul episcopului romano-catolic de Satu Mare, a Preasfinției Sale Virgil Bercea, responsabilul cu tineretul în cadrul Conferinței Episcopale Române și a oficialităților locale și naționale.

În dimineața zilei de joi, tinerii au prezentat simbolurile eparhiilor și au participat la prima cateheză. Zilele de joi, vineri și sâmbătă au avut fiecare câte un subiect de meditat – reconciliere, caritate, iar apoi identitate –, și de fiecare dată, cateheții s-au inspirat din tema respectivă, dar și din motto-ul întâlnirii – „Nu te teme, Marie, pentru că ai aflat har la Dumnezeu!” (Lc 1,30).

Zilnic a fost celebrată și Sfânta Liturghie în rit greco-catolic în biserica „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, în rit romano-catolic - limba română la biserica Calvaria, în limba maghiară la Catedrală. Sâmbătă, Sfânta Liturghie a fost oficiată de către Preasfințitul Virgil, care a transmis tinerilor și un cuvânt de învățătură.

Duminică, la finalul zilelor INTC-ului, Sfânta Liturghie a fost oficiată de nunțiul apostolic în România și Republica Moldova, Miguel Maury Buendía, alături de episcopii greco-catolici și romano-catolici prezenți în Grădina Romei.

În programului INTC 2018 au fost ocazii de rugăciuni comune, Adorație Euharistică, dar tinerii au putut alege și programele alternative oferite de către organizatori: ateliere de artizanat, programe sportive, city-tour sau plimbare între obiectivele turistice și culturale, activități în aer liber sau programe de ajutorare, caritative.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Episcopii ne-au răspuns

**Tinerii jurnaliști voluntari din cadrul INTC Satu Mare, Balint Alexandru, Balint Mădălina, Czi-ple Hanna-Gerda și Szarvadi Engelbert au intervi-
evat șapte episcopi dintre cei prezenți în mijlocul
tineretului.**

**Cu PSS Florentin Crihălmeanu, episcop greco-ca-
tolic de Cluj-Gherla, a stat de vorbă
Balint Alexandru:**

Cu ce gânduri ați venit la INTC?

„Cu gânduri bune, în sensul că fiecare întâlnire a tinerilor este un motiv de bucurie, moment de cunoaștere, de aprofundare, și moment de bilanț pentru noi, putem înțelege mai bine care este misiunea noastră, a episcopilor, a preoților.

Ce înseamnă acest INTC pentru dumneavoastră, când vedeți atâția tineri?

„În primul rând un sentiment de bucurie, bucurie că biserica este vie, bucurie că biserica are un viitor. În al doilea rând este tot un sentiment de bucurie că mă simt și eu mai tânăr, ne bucurăm împreună și aducem laudă lui Dumnezeu, acesta este primul scop al acestei întâlniri.

Ce transmiteți tinerilor prezenți la INTC?

„Să profite de tinerețea lor în sensul cel mai bun al cuvântului, să nu uite că această vârstă este cea mai frumoasă vârstă a persoanei umane, în care tânărul are aripi, încă nu este constrâns de problemele unei familii, de o situație materială și are curajul să zboare.

Asta este important, acest curaj cu care tânărul pornește la drum și care poate împinge puțin și biserica, tocmai prin faptul că tinerii sunt neconvenționali în cel mai bun sens al cuvântului și dacă așteptăm schimbarea unei societăți o așteptăm de la tineri în primul rând și nu de la cei bătrâni.

Cu PSS Tamás József episcop auxiliar de Alba Iulia, a stat de vorbă Czi-ple Hanna – Gerda

Cu ce gânduri ați venit la INTC?

Ce pot să spun? La noi în secuime, în fiecare an, avem o întâlnire a tinerilor pe care o numim CSIT și care are mereu motto-ul și mesajul propriu. Și aici la această întâlnire au fost prezente aceste lucruri, și prin ele vedem care este țelul acestei întâlniri. Eu am venit aici cu intenția de a-i ajuta pe tineri să realizeze acest țel, pentru că scopul vieții noastre de creștini este să îl cunoaștem și să îl iubim din ce în ce mai mult pe Dumnezeu și învățătura Sa.

Ce părere aveți despre acest INTC?

Eu sunt de părere, că până acum totul a fost foarte bine organizat, și totul este în ordine. Nu am auzit

niciun lucru negativ. Mă bucur că sunt atât de mulți tineri aici, cu care se poate lucra, cu care se pot crea lucruri frumoase.

Pe lângă mesajul transmis în cadrul Sfintei Liturghii, ați putea să ne spuneți un gând pentru tineri?

Eu tot timpul am accentuat, și în acest an care a fost dedicat tineretului, că avem un țel, să intrăm în contact, să ajungem la cât mai mulți tineri. Nici unui popor, nici Bisericii nu îi este indiferent câți și ce fel de tineri are. Scopul nostru este să facem viața cât mai multor tineri frumoasă, ei se gândesc că o dată trăiesc și trebuie să folosească fiecare minut, dar ceea ce ei consideră plăcere poate să fie tocmai ceea ce le distruge viața. Risipesc acele talente, primite de la Dumnezeu ca prin ele să își înfrumusețeze și să valorifice propria viață și viața comunității. Să fie binecuvântare și nu blestem în societate. Acesta este mesajul meu. Să devină și să fie binecuvântare pentru ceilalți oameni.

Cu PSS Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea, a stat de vorbă Balint Mădălina:

Cu ce gânduri ați venit la INTC?

„Eu particip la toate întâlnirile tinerilor și fiecare întâlnire a avut specificul ei, frumusețea ei, tinerii ei. Chiar zilele trecute am văzut niște poze de la prima întâlnire din Cluj din 1995 și vedem cum ne schimbăm noi, dar în același timp cum se schimbă și tinerii.

Vin tineri noi, frumoși, mereu plini de viață, entuziaști, câteodată cu aceleași problematici, alteleori cu alte problematici, nu ca probleme ci, ca manieră de a înțelege viața, de a înțelege rugăciunea și de a se apropia de Dumnezeu. Repet, la toate întâlnirile acestea am venit cu mare bucurie și pentru că tinerii îți dau viață.

Cum vă simțiți la Satu Mare ca episcop, cum simțiți bucuria tinerilor prezenți?

„Da, orașelul este frumușel, nu prea îl cunosc, dar Grădina Romei este chiar splendidă, unde se organizează marile întâlniri, apoi eu am participat inclusiv la cateheza de dimineață, la grupuri și văd că marea majoritate a tinerilor nu au venit ca să se plimbe, ci conștienți pentru ceea ce au venit și ce vor să facă aici. Vedeți, lumea asta în care trăim și avem tineri din ăștia, trebuie chiar să îi mulțumim lui Dumnezeu.

Ce mesaj transmiteți tinerilor de la INTC Satu Mare?

„Să se simtă bine, să nu uite niciodată rugăciunea și să aibă încredere în Domnul, în ei și să acorde aceste învățăminte prietenilor, apropiaților.

(urmare din pag. 15)

Cu PSS Böcskei László, episcop romano-catolic de Oradea, a stat de vorbă Cziple Hanna – Gerda:

Cu ce gânduri ați venit la INTC?

Nu este prima dată când particip la INTC, nici nu știu de câte ori am mai participat. De fiecare dată când ne pregătim, când mă pregătesc și eu personal, pentru o asemenea întâlnire, mi se pare o noutate, pentru că de fiecare dată mergem într-un mediu nou și putem să cunoaștem viața bisericii locale mai de aproape. Acest lucru îmi amintește mereu că aceste multe biserici locale alcătuiesc biserica universală și acest lucru mă întărește în angajamentul meu, în viața de zi cu zi. Când a fost vorba despre Satu Mare și despre această întâlnire, eu am văzut și am simțit că prin întâlniri, prin schimbul de experiențe, prin rugăciunile în comun, prin voie bună și distracție, devenim mai puternici. Ne dăm seama că deși suntem diferiți, deși venim din lumi diferite, formăm și aparținem unei comunități și înaintăm spre un țel comun.

Ce părere aveți despre INTC? Este prezentă și la noi în Satu Mare, buna dispoziție și diversitatea?

Da, o spun spre lauda sâtmărenilor, ei au venit cu un model nou, care ia în seamă diferențele dintre participanți, nu dorește să le amestece, ci le folosește pentru ca fiecare tânăr să poată participa conform identității sale, dar totodată să se poată apropia de cei care vorbesc o altă limbă sau aparțin unui alt rit, unei alte tradiții. Aceasta nu este o misiune ușoară, dar după câte am văzut eu, s-a creat o atmosferă foarte plăcută, familială. Acest lucru mă bucură, la fel cum mă bucură și faptul că Satu Mare a acceptat pregătirea și organizarea întâlnirii, eu sunt de părere că funcționează bine.

Ce transmiteți tinerilor, celor prezenți și aceluia care din păcate nu au putut participa?

Am încercat și în cadrul Sfintei Liturghii să vă spun, că aceste întâlniri ne oferă marea posibilitate de a ne trezi și a ne aprecia corect. Suntem copiii lui Dumnezeu, iar acest lucru nu este ceva abstract, de neînțeles, ci este adevărul vieții noastre. Trebuie să fim atenți la acest fapt, ca să descoperim acele lucruri pozitive, acele daruri, pe care Dumnezeu ni le dă, ca pe acestea să ne construim viitorul. Acesta este primul lucru, apoi eu sper că cei prezenți îi poartă în inimă și pe cei care nu au putut veni. Nici nu vă pot spune câți tineri mi-au cerut, să mă gândesc și la ei când voi fi aici, iar această deschidere mă bucură. Noi cei care suntem aici, să încercăm să ne încercăm astfel încât să îi putem încuraja și anima pe cei de acasă, să putem să împărtășim cu bucurie experiențele noastre, pentru că bucuria este un cadou care nu rămâne doar al nostru. Trebuie să transmitem mai departe ce am primit aici în Satu Mare, pentru că de aici ceva poate să crească, să se dezvolte, dar nu de la sine, ci doar prin noi. Eu doresc și vă doresc

celor de aici să duceți acasă și să împărtășiți cu ceilalți experiențele, bucuria pe care ați experimentat-o, ca astfel să se extindă bucuria, pacea și iubirea.

Cu PSS Aurel Percă, episcop auxiliar romano-catolic de Iași, a stat de vorbă Balint Alexandru:

Cu ce gânduri ați venit la acest INTC?

Am venit cu gândul să îi însoțesc pe toți tinerii din țară dar în special pentru cei din Moldova, pentru că știu că prezența unui păstor, a episcopului și al preoților contează foarte mult pentru ei, pentru a le arăta că nu numai de la altar și până la bănci în biserică ei sunt prezenți în viața noastră, dar sunt prezenți și în aceste momente, momente de manifestare a credinței și al entuziasmului lor, atunci când sunt aproape toți tinerii din toată țara, iar eu mă bucur să îi văd aici în acest entuziasm al lor împreună cu toți ceilalți din toate regiunile țării.

Am venit cu plăcere și zic eu care am participat la aproape toate edițiile, pentru că știu că alături de tineri, te simți mereu tânăr.

Ce mesaj aveți pentru tinerii prezenți?

Eu mă inspir din tema pe care a propus-o Sfântul Părinte Papa Francisc pentru acest an pentru tineri. „Nu te teme Marie căci ai aflat har de la Dumnezeu” iar mesajul meu este: tineri nu vă temeți să acceptați toate provocările pe care Dumnezeu vi le cere astăzi. Să aveți curajul Preasfintei Fecioare Maria de a vă asuma multe alegeri frumoase în viață și să transmiteți tuturor mesajul tineresc al evangheliei.

Cu Ps. Vasile Bizău, episcop greco-catolic de Maramureș, a stat de vorbă Balint Mădălina:

Cu ce gânduri ați venit la INTC Satu Mare?

Cu bucurie, apoi cu speranța că aceasta întâlnire cu aceste zile de rugăciune, de conferințe, de programe artistice, tot ce cuprind ele, vor rodi și mai mult în zilele în care vor urma și în anii care vor urma, pentru că defapt aceste zile de întâlnire ale tinerilor sunt perioada intensă de a face să rodească și mai mult cuvântul lui Dumnezeu, tocmai pentru că împărtășim credința cu toții și o facem prezentă în această întâlnire națională.

Cum vă simțiți când vedeți atâția tineri prezenți la o întâlnire?

Mă simt tânăr și este semnul acesta al tinereții bisericii. Pentru că numim și spunem că biserica este mireasa lui Cristos și o mireasă este întotdeauna frumoasă, senină și în același timp este iubitoare. Așadar a fi între tineri și împreună cu tinerii este acest sentiment nupțial al iubirii față de Dumnezeu și al valorilor care

(continuare în pag. 17)

(urmare din pag. 16)

se vestesc și se fac cunoscute lumii, orașului, locuitorilor din Satu Mare care privesc cu admirație, sper, în aceste zile, toți tinerii pe care îi văd prezenți și în felul acesta e o bogăție pentru oraș și pentru noi .

Ce mesaj transmiteți tinerilor prezenți?

Le doresc din suflet tuturor tinerilor și celor dragi lor să primească cât mai mult în inima lor cuvântul lui Dumnezeu și să trăiască, să se bucure de viață, de darul acesta minunat pe care Dumnezeu ni-l face tuturor și ne împărtășim de același dar al vieții. Să se bucure de viață într-un mod frumos, armonios și creștinesc.

Cu PSS Eugen Schönberger, episcop de Satu Mare, a stat de vorbă Cziplé Hanna – Gerda:

Ce părere aveți despre INTC, despre organizare și despre voluntari?

Despre voluntari doar cuvinte de laudă am. Despre INTC: sper că ce am putut să facem am făcut, la

fel cum au făcut și voluntarii și mă gândesc că nimeni nu va avea o părere rea. Nici nu se poate. Sper că toată lumea se simte bine și vă mulțumesc pentru munca depusă.

Cum vă simțiți ca gazdă a acestei întâlniri?

Ca gazdă? Este o onoare. Iar această onoare este un sentiment bun, eu chiar mă simt bine. Bineînțeles, între timp mai trebuie să rezolv și alte lucruri, dar lăsând acestea la o parte, eu mă bucur că pot fi împreună cu voi.

Ce transmiteți tinerilor, celor prezenți și celor care din păcate nu au putut participa?

Să nu vă fie frică. Celor care sunt aici, să nu vă fie frică să vă implicați, iar celor care au rămas acasă, pe viitor să nu vă fie frică să veniți.

Crucea INTC a ajuns la Blaj

Întâlnirea Națională a Tineretului Catolic, găzduită în perioada 25-29 iulie 2018 de Dieceza romano-catolică de Satu Mare, s-a încheiat. Următoarea întâlnire va avea loc în anul 2021, în Arhiepiscopia de Alba Iulia și Făgăraș.

Fericire, inimi deschise, entuziasm și eferveșcență spirituală sunt caracteristicile care au animat cea de-a XIV-a ediție a întâlnirii tinerilor catolici. Frumusețea și consistența întâlnirilor precedente de la Vizantea, Gheorghe Doja, Faraoni, Blaj, Butea, București, Cluj-Napoca, Timișoara, Oradea, Șumuleu-Ciuc, Baia Mare, Iași și Cluj-Napoca, au continuat anul acesta la evenimentul verii din Biserica Catolică din România

care a avut loc la Satu Mare, unde s-a desfășurat cea de-a XIV-a ediție a Întâlnirii Naționale a Tineretului Catolic.

După câteva zile de o mare intensitate spirituală, duminică, la finalul Sfintei Liturghii de încheiere a evenimentului, s-a anunțat că următoarea întâlnire a tineretului catolic va avea loc peste trei ani în Arhiepiscopia de Alba Iulia și Făgăraș.

Crucea predată tinerilor veniți din Arhiepiscopia, însoțiți de reprezentanții Biroului Arhiepiscopiei pentru pastorația tinerilor și a copiilor, a ajuns în urmă cu puțin timp în Catedrala „Sfânta Treime” din Blaj.

ACC - www.e-communio.ro

Hramul Sanctuarului „Maica Domnului” și hirotonire de preoți

„Pentru credincioșii greco-catolici, orădeni și nu numai, anul acesta sărbătoarea Sfintei Mării a fost un prilej de dublă bucurie, pentru că Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, prin decretul cu nr. 843 din 9.08.2018, a ridicat la rang de Sanctuar dedicat Preacuratei Fecioare Maria Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Oradea, Str. Corneliu Coposu, Nr. 2A, încredințată păstoririi călugărilor Franciscani Minori Conventuali. Manifestările dedicate hramului Sanctuarului au început din după amiaza zilei de marți prin celebrarea Paraclisului Maicii Domnului, a Sfintei Liturghii, a procesiunii prin oraș cu statuia Maicii Domnului și a celorlalte slujbe oficiate.

La procesiunea prin oraș cu statuia Maicii Domnului au luat parte un număr mare de credincioși, preoți, seminariști, copii avându-i în frunte pe Preasfințitul Părinte Virgil și pe Excelența Sa, László Böcskei, episcop romano-catolic de Oradea. Pe întreg traseul credincioșii s-au rugat Rozariul și au cântat cântece mariane.

În ziua Praznicului „Adormirii Maicii Domnului” la Sfânta Liturghie arhierescă a fost citit în fața credincioșilor decretul de ridicare la rangul de Sanctuar și decretul de numire și instalare a rectorului Sanctuarului în persoana părintelui Iulian Robu, care a primit din partea Preasfinției Sale Virgil, crucea pectorală. În cadrul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii, prin punerea mâinilor și prin rugăciune, ierarhul a hirotonit doi noi preoți, pe părintele Palas Iulian și pe părintele Beita Gabriel.

În cuvântul de învățătură rostit de către Prea-

Părintele Beita Gabriel s-a născut la data de 27 februarie 1976, la Moinesti, jud. Bacau. Clasele primare și liceale le-a făcut în localitatea de origine. Urmează apoi cursurile Facultății de Științe Economice din Sibiu – absolvind în anul 2008. Între anii 2012-2016 urmează cursurile Facultății de Teologie Greco-Catolică, din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” a Departamentului Oradea. Părintele Gabriel este căsătorit și are cinci copii.

Părintele Palas Iulian este născut la data de 19 ianuarie 1962, în localitatea Carta, jud. Hunedoara. Este căsătorit având doi copii. În perioada 1981-1985 urmează cursurile Academiei de Științe Economice din București, iar mai apoi în perioada 2014-2018 cursurile Facultății de Teologie Greco-Catolică, din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” a Departamentului Oradea, urmate de cursurile de masterat.

sfinția Sa, a fost subliniat faptul că Domnul ne caută constant pe fiecare dintre noi așa cum noii preoți au fost căutați de Domnul la o anumită vârstă. „Trebuie să știm să răspundem acestei atunci când El ne caută: Da, Doamne sunt eu aici alături de toți cei dragi ai mei, dar foarte aproape de Tine, foarte aproape de Maica Domnului”. Referitor la Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, Preasfințitul Virgil a amintit faptul că „acest moment nu este unul de tristețe ci unul de bucurie, ridicându-o cu trupul la Cer, Dumnezeu face bucurie în cer și în sufletele noastre”.

La final a avut loc procesiunea în jurul Sanctuarului cu statuia Fecioarei, după care preoții nou hirotoniți au binecuvântat în parte pe fiecare credincios prezent.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

A V-a ediție a Taberei de Vară de la Bădăcin

Primăria Comunei Pericei, Parohia Greco-Catolică Bădăcin, Școala Gimnazială Nr.1 Pericei în colaborare cu Centrul de Informare Turistică Pericei, au demarat activitățile în cadrul parteneriatului educațional internațional intitulat „Împreună în diversitate și multiculturalitate” la Bădăcin. Activitățile Taberei de Vară s-au desfășurat în perioada 7-17 august 2018, în cea de-a V-a ediție având ca scop organizarea mai multor activități recreative pentru copii și tineri pe timpul vacanței.

În acest an au fost prezenți la Bădăcin 22 de copii din Republica Moldova, împreună cu 5 cadre didactice. Grupul de copii din Republica Moldova a fost invitat de către Parohia Greco-Catolică din Bădăcin în urma înfrățirii dintre Primăria Comunei Pericei, Consiliul Local Pericei și comuna Răzeni. Cele două localități simbol, Bădăcin și Răzeni, au semnat, în data de 27 martie 2018, un Act de înfrățire, în ziua în care, în urmă cu 100 de ani, Basarabia se unea cu România.

Activitățile s-au desfășurat timp de două săptămâni și au reunit tineri din bazinul Simleu Silvaniei.

“Consider dialogul, cooperarea și colaborarea internațională ca fiind un mijloc esențial pentru progresul și dezvoltarea comunităților pe care le reprezentăm. Susțin inițiativa dumneavoastră de implicare în conlucrarea noastră, a agenților economici din ambele regiuni și stabilirea de relații de parteneriat între organizații neguvernamentale, în vederea organizării și desfășurării de proiecte și activități comune.” A afirmat

primarul Comunei Pericei Bancsidai Csaba, la 27 martie 2018.

„A fost o mare bucurie pentru noi bădăcinanii, ca în Anul Centenarului, să ne înfrățim cu o localitate simbol din Republica Moldova, localitatea Răzeni, localitate în care s-au născut Ion Inculeț și Ioan Pelivan, care au rămas în conștiința publică prin contribuția lor la înfăptuirea Unirii Basarabiei cu Regatul României din 27 martie 1918. Iuliu Maniu, Ion Inculeț și Ioan Pelivan au militat la începutul secolului trecut, ca românii din cele trei provincii românești să trăiască într-o Românie mare și întregită. Acest fapt ne întărește credința că această înfrățire va duce la o mai bună colaborare în folosul cele două comunități” a declarat părintele Cristian Borz din Bădăcin.

Activitățile propuse de către organizatori s-au desfășurat în fiecare zi la Școala ”Iuliu Maniu” din Bădăcin.

Maria BORZ

La Alba Iulia, în Anul Centenar

În data de 4 august 2018, sâmbătă, un grup de pelerini de la Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea au adus un omagiu celor care au înfăptuit Marea Unire și despre care nu se pomeniște nimic, acele 50.000 de suflete de români care au umplut cetatea Alba Carolina, acei oameni din umbră care, cu sufletul și patriotismul lor au susținut Unirea, înfăptuind România Mare.

Liturghia oficiată în Biserica „Sfântul Spirit” a comemorat și printr-un parastas 2 ani de la moartea Reginei Ana și a adus un omagiu românilor participanți la Unire.

Vizitarea Bisericii romano-catolice „Sfântul Mihail”, a Bisericii ortodoxe a încoronării regilor României Mari, a Turnului lui Horia și a Sălii Unirii au constituit momentul istoric al pelerinajului.

La întoarcere, una dintre minunățiile adâncurilor, salina Turda a răcorit sufletele pelerinilor încărcate de emoție, căldură și bucurie.

Încă o zi binecuvântată!

AGRU, Parohia ”Sfântul Nicolae”, Oradea

Sfințirea Capelei din incinta Centrului rezidențial „Casa Frențiu”

În după amiaza zilei de marți, 07 august 2018, a avut loc sfințirea Capelei din incinta Centrului rezidențial „Casa Frențiu”. Slujba sfințirii a fost oficiată de către Preasfințitul Părinte Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, alături de părintele Olimpiu Todorean, președintele Caritas Eparhial Oradea, în prezența echipei de asistenți și coordonatori ai centrului și a celor care deja locuiesc aici.

După slujba de sfințire, toți cei prezenți s-au rugat împreună Paraclisul Maicii Domnului, mărturisind că Ea, Maria „este cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, izvorul îndurărilor, mângâierea celor ce plâng, căutarea celor pierduți, puternică și neîncetată mijlocitoare către Dumnezeu...”.

„Casa Frențiu” nu este un azil și nu este o casă de bătrâni, ci este casa unei bătrâneți înțelepte, senine și respectate; casa unde oamenii pot împărtăși cu alții propriile idei și propriile sentimente; casa omului căruia ochii îi scânteiază de bucurie sau se umbresc de lacrimi și casa omului ale cărui buze lasă să treacă un strigăt de bucurie sau un suspin de durere. Este o casă.

Centrul Rezidențial ”Casa Frențiu este conceput pentru a satisface toate dorințele.

Dotare structură: - 24 camere single cu baie proprie, cu sistem de detecție incendiu, apel medical, aer condiționat, sistem de televiziune, internet și telefonie; - sistem de supraveghere video în spații comune; - capelă; - spații pentru activități de terapie ocupațională; - bucătărie proprie; - sală pentru servit masa; - spații de depozitare a alimentelor; - spălătorie, uscătorie, călătorie proprii; - grupuri sanitare comune; - ascensor modern; - living modern, dotat cu tv, video, dvd; - bar; - curte amenajată.

Servicii incluse în pachetul de bază: - asistență și îngrijire permanentă prin personal calificat, respectiv asistente medicale, infirmiere, personal de serviciu;

- servicii de spălătorie, uscătorie, călătorie; - meniul zilnic constând în trei mese de bază și două gustări, preparat de personal calificat, în bucătăria proprie.

Servicii medicale: - medic medicină generală ori de câte ori este nevoie; - administrare tratament oral, injectabil, perfuzabil; - aplicare de creme protectoare și pansamente; - asigurarea primului ajutor și a serviciului de ambulanță în caz de nevoie; - masaj terapeutic, kinetoterapie, reflexoterapie, masaj de relaxare; - gimnastică recuperatorie pentru cei care au nevoie; - analize medicale cu recoltare la sediul nostru; - curățarea plăgilor și escarelor.

Servicii speciale: - servicii de coafură, frizerie, manichiură, pedichiură; - transportul și însoțirea rezidenților la piese de teatru, concerte, vernisaje, filarmonică; - excursii și pelerinaje.

Activități: - ore de pictură și desen; - serate muzicale și dans, film și lectură; - jocuri de societate și dezvoltare personală; - sporturi ușoare (tenis de masă, biliard, badminton); - activități de îndemânare; - 5 o'clock tea pentru servirea de ceaiuri, cafea alături de un prieten; - acces nelimitat la internet pentru a păstra contactul cu familia, prietenii, sau pentru a învăța noi lucruri; - posibilitatea vizitării rezidenților de către familie sau apropiați, ori de câte ori doresc; - plimbări în aer liber în curtea proprie și în parcul din apropiere; - consiliere spirituală; - sărbătorirea în mod festiv a zilelor de naștere și onomastice; - organizarea de mese festive de Crăciun, Revelion și de Paște.

Capacitatea centrului rezidențial este de minim 24 persoane și maxim 52 persoane.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă